

10 grudnia: Wspomnienie Matki Bożej Loretańskiej

Tekst Ewangelii (Łk 1,26-38): W szóstym miesiącu posłał Bóg anioła Gabriela do miasta w Galilei, zwanego Nazaret, do Dziewicy poślubionej mężczyźnie, imieniem Józef, z rodu Dawida; a Dziewicy było na imię Maryja. Anioł wszedł do Niej i rzekł: «Bądź pozdrowiona, pełna łaski, Pan z Tobą».

Ona zmieszana była na te słowa i rozważała, co miałyby oznaczać to pozdrowienie. Lecz anioł rzekł do Niej: «Nie bój się, Maryjo, znalazłem bowiem łaskę u Boga. Oto poczniesz i porodzisz Syna, któremu nadasz imię Jezus. Będzie On wielki i będzie nazwany Synem Najwyższego, a Pan Bóg da Mu tron Jego praojca, Dawida. Będzie panował nad domem Jakuba na wieki, a Jego panowaniu nie będzie końca». Na to Maryja rzekła do anioła: «Jakże się to stanie, skoro nie znam mężczyzny?» Anioł Jej odpowiedział: «Duch święty zstąpi na Ciebie i moc Najwyższego osłoni Cię. Dlatego też święte, które się narodzi, będzie nazwane Synem Bożym. A oto również krewna Twoja, Elżbieta, poczęła w swej starości syna i jest już w szóstym miesiącu ta, która uchodzi za niepodobną. Dla Boga bowiem nie ma nic niemożliwego». Na to rzekła Maryja: «Oto Ja służebnica Pańska, niech Mi się stanie według twego słowa!» Wtedy odszedł od Niej anioł.

„Oto Ja służebnica Pańska”

Rev. D. Pablo CASAS Aljama
(Sevilla, Hiszpania)

Dzisiaj, u progu Adwentu obchodzimy święto naszej Pani z Loreto (Patronki Lotnictwa) i Kościół zaprasza nas do refleksji nad Ewangelią o Zwiastowaniu Najświętszej Maryi Pannie przez Archanioła Gabriela.

Spotkanie Maryi z Aniołem jest jednym z najważniejszych momentów w historii Izraela i całej ludzkości. W wyjątkowy sposób spotykają się niebo i ziemia, a wielkość Boga dotyka możliwości jego stworzenia. W święcie Maryi urzeczywistnia się Boża obietnica: „Pan Bóg da Mu tron Jego praojca, Dawida. Będzie panował nad domem Jakuba na wieki, a Jego panowaniu nie będzie końca” (Łk 1,32-33) - tak obwieszcza Anioł.

Bóg woli pokornych, miłych i prostych. Dlatego wybiera Maryję. Ona jest pokorna. Maryja czuje się małą i nieznaczącą córką swojego narodu. Z tego powodu jest nieśmiałą, kiedy wita się z nią Anioł: „Bądź pozdrowiona, pełna łaski, Pan z Tobą” (Łk 1,28).

Odpowiedź Maryi w tym decydującym momencie jest wzorem dla nas wszystkich: „Niech Mi się stanie według twego słowa!” (Łk 1,38). Przyjmuje, mimo że nie rozumie. Nadzwyczajna jest wiara Maryi w godzinie Zwiastowania.

Podczas jednego ze świątecznych Dni Modlitwy Papież Franciszek powiedział: „Za pomocą kilku słów miała odwagę powiedzieć „tak” i zaufała miłości, zaufała obietnicom Boga, który jest jedynym siłą zdolną do odnowienia, uczynienia wszystkiego nowym”.

Dziewica Maryja jest pierwszą wierzącą Kościoła. Ojcowie Kościoła nazywają ją Matką wszystkich wierzących. Ona jest wzorem naszej wiary. Mamy ją za Matkę, która uprzedziła nas na tej drodze i towarzyszy nam, i wciąż od nowa nam pomaga. A na końcu naszej drogi to Ona będzie czekała, by zaprowadziła nas do Domu Ojca, już na zawsze.